

ת"פ 48131/04 - מיכאל וואקנין נגד עו"ד יוסף מילר

בית משפט השלום באשדוד

תפ"מ 23-04-48131 מילר נ' וואקנין ואח'

בפני כבוד השופט רוני סלע
ה המבקש (הנתבע 2)
מיכאל וואקנין
נגד
עו"ד יוסף מילר
המשיב
(התובע)

החלטה

1. לפני בקשה שהגיש המבקש, הוא הנתבע 2, לביטול פסק דין שנייתו נגד הנתבעים, ביום 12.6.23 בהיעדר הגנה.

2. עסקין בתביעה לפניו מושכר שהגיש המשיב, כנוס נכסים שמונה על פי החלטת בית משפט לענייני משפחה ראשון לציון בתמ"ש 38610/04 לניהול מבנה מסחרי שבו אולמות להשכלה (להלן: "המבנה"). על פי כתוב התביעה, הנתבעים עסקו במכרז רהיטים בחנות במבנה, ולצריכי פעילות מחזיקים בשני אולמות במבנה (להלן: "الموشقر"). לטענת המשיב בכתב התביעה, החזקת ושימוש הנתבעים במושכר הם ללא זכות ולא כדין, ובניגוד לפסק דין של בית המשפט המוחזוי בתל אביב מיום 15.2.23 במסגרת ת.א 17-05-54896 (להלן: "פסק הדין במוחזוי"), לפי הסכמי שכירות מכוחם הווער לנבעים המושכר הם הסכמים לمراجعة עין והם בטלים. לטענת המשיב, פסק דין של בית המשפט המוחזוי הוא חלוט וסופי, שכן הנתבעים הגיעו ערעור לבית המשפט העליון בע"א 2521/23 אשר נדחה (להלן: "פסק הדין של ביהם"ש העליון").

3. בחולף המועד להגשת כתב הגנה, הגיע המשיב בקשה למתן פסק דין בהיעדר הגנה. לאחר שענייתי בבקשת אישורי המסירה והתחזיריים שצורפו לה, וכן בפסק הדין של ביהם"ש העליון, נעתרתי ביום 12.6.23 לבקשת המשיב למתן פסק דין בהיעדר הגנה נגד הנתבעים, ואני פסק דין בהתאם לפטיקתא שצורפה לבקשתו, לפיו יפנו הנתבעים את המושכר, וכן ישולם לתובע הוצאות ושכר טרחה בסך של 4,500 ל"ג (להלן: "פסק הדין").

4. ביום 19.6.23, הוא המועד שהוא קבוע לדין בתביעה טרם ניתן פסק דין, התייצב המבקש בבית המשפט וטען כי זמן לדין. כמפורט בפרוטוקול הדיון שנפתח לאור התיצבותו של המבקש על מנת שהדברים יהיו מתוודים, הסביר למבקש כי לאחר שהנתבעים לא הגיעו כתב הגנה והtoupper הגיע בקשה לפסק דין בהיעדר הגנה, ניתן פסק דין, ונמסרו למבקש העתק הבקשה למתן פסק דין ופסק דין. המבקש טען כי לא ידע ש策יר להגיש כתב הגנה, קיבל את התביעה והזמןה לדין ולפיקר התיציב. בית המשפט הסביר למבקש כי לאחר שניתן פסק דין בהיעדר

הגנה לא ניתן לקיים את הדיון משנית פסק הדין, ובאפשרותו של המבוקש להגיש תוך 30 ימים בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר הגנה.

5. המבוקש הגיע בקשה לביטול פסק דין וטען כי אינו מוצג, הגיע לדין ביום 23.6.19 והתברר לו בדיעד שניתן נגד פסק דין, כשה קיבל את כתוב התביעה לא ידע שהוא צריך להגיש כתוב הגנה. כן ציין המבוקש כי הגיע לבית המשפט העליון בקשה לדין נוספת בערוור, וכן תביעה לבית המשפט המחוזי נגד אחרים. עוד טען כי נגרמו לו נזקים והוצאות כבדות, ומדובר בסכסוך בין בני משפחה שהוא גורר לתוכו, ואין לו קשר אליו. לפיכך ביקש לבטל את פסק הדין ולעכב את ביצועו.

6. המשיב התנגד בתגבורו לבקשתו וטען כי אין בענייננו כל נסיבה המצדיקה את ביטול פסק הדין מחמת עיוות דין או מחובת הצדק, המבוקש ידע שעליו להגיש כתוב הגנה, והואודע לו מבעוד מועד כי אם לא יגיש כתוב הגנה יוכל ויינתן נגדו וכנגדו הנتابעת הנוספת פסק דין. הנتابעים היו מעורבים בהלכים שונים מול המשיב בהם הגיעו ולא סביר שלא ידעו עליהם לעשות כן. התביעה והזמנה לדין הומצאו לנتابעים כדין. עוד נטען כי המבוקש הסתר שבית המשפט העליון דחה את ערעורם של הנتابעים בפסק הדין של ביהם"ש העליון, שם ניתנה התייחסות לתקופם של חוות השכירות מכוחם טענו הנتابעים שיש להם זכות להחזיק במושכר. כמו כן, אין כל בקשה תלואה ועומדת לדין נוספת בערוור על פסק דיןו של בית המשפט העליון, אלא בקשה לממן ארוכה להגשת בקשה לדין נוספת בערוור על פסק הדין של ביהם"ש העליון, אשר נדחתה על ידי רשות בית המשפט העליון. אף ערעור הנتابעים על החלטה זו נדחה במסגרת ערך"א 4487/23. כמו כן נטען כי הבקשתו הוגשה ללא תצהיר בוגוד לתקנות. על כל אלה יש לדחות את הבקשתה.

דין והכרעה

7. הלהה היא כי המבחןים לצורך ביטול פסק דין הם - האם הוצגו טעמים הצדיקים את העדר התיאצבותו של המבוקש במועד שנקבע לדין, וכן האם המבוקש העלה טענות הגנה הראיות לבירור. בשלב זה של ההליך המשפטי אין מדקדקים בבדיקה טענות הגנה, או בדרך הוכחתן. בישום המבחןים יש ליתן את המשקל הראי לצוות הפניה לערכאות שיפוטיות אשר הוכרה כזכות יסוד.

8. לאחר שבחנתי את טענותיהם של הצדדים, מצאתי כי דין הבקשתה לביטול פסק דין להידחות.

9. טענתו של המבוקש כי כאשר קיבל את כתוב התביעה לא ידע שעליו להגיש כתוב הגנה לא יכולה לעמוד בנסיבות המקירה. ראשית, הבקשתה הוגשה ללא תצהיר לאיומות העובדות הנטענות בבקשתה. שנית, המבוקש טען בעצמו בבקשתו כי הגיע לבית המשפט העליון בקשה לדין נוסף בערוור וتبיעה לבית המשפט המחוזי. המבוקש היה מעורב בהלכים נוספים שהוגשו לערכאות שונות (לרבות התביעה בה ניתן פסק דין במחוזי), ובנסיבות אלו עולה קושי לקבל הטענה כי המבוקש לא ידע שהוא צריך כתוב הגנה, חרף העובדה שכאמרם גם נתבע בהליך אחר מול המשפט. שלישי, על פי אישור המסירה נספח ה'2 שצורך לתגובה המשיב, כתוב התביעה, הזמנה לדין,

וההחלטות מיום 30.4.23 נמסרו לידי של המבוקש ביום 3.5.23. בהחלטתי מיום 30.4.23 הודגש בסעיף 2 כי על הנتابעים להגיש כתוב הגנה בתוך 30 ימים מהמועד שהומצא להם כתוב התביעה, וכאמור על פי אישור המיסירה הומצאה החלטה זו לבקשתו. ריבועית, בקשתו של המבוקש לקיום דין נוסף בבית המשפט העליון נדחתה על ידי כב' הרשותת **ל' משאלי שלומאי** ביום 4.6.23, עובר להגשת הבקשה של המבוקש לביטול פסק הדיון ביום 25.6.23, ואולם והוא לא ציין זאת בבקשתו. מכל מקום, ערעורו של המבוקש על החלטה זו אף נדחה על ידי כב' השופט **עמית** בהחלטה מיום 29.6.23.

10. גם במישור סיכון הגנת המבוקש, קיים קושי להיעתר לבקשתה לביטול פסק הדיון. המבוקש אינו מפרט בבקשתו כל טענות הגנה, למעט טענה כללית כי נגרר לתוך סכום משפחתי שאין לו קשר אליו. יתרה מכך, והוא העיקר, כנגד המבוקש ניתן פסק דין חלווט המתיחס למושכר - פסק הדיון במחוז אשרקבע כי הסכמי השכירות שלכאורה נכרתו בין הנتابעים לצד ג' מכוחם החזיקו הנتابעים במושכר בטלים. פסק הדיון של ביהם"ש העליון דחה את הערעור, וכאמור בקשה לדין נוספת נסף נדחתה, והערעור על ההחלטה זו נדחה אף הוא. בכך נסתם הגולל על טענות המבוקש בקשר לתביעה גופא, אך שאין בידי להעמיד הגנה בתביעה דן.

11. לנוכח כל האמור, **הבקשה נדחתה.**

12. המבוקש "ישא בהוצאות הבקשה בסך 2,500 ₪.

המצוירות תודיעع לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשפ"ד, 30 אוקטובר 2023, בהעדך
הצדדים.